

РЕШЕНИЕ

№ 5706

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в публично заседание на 12.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11700** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от Е. В. С., депозирана чрез адв. А., против т. 1 от Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни. Административният акт се оспорва в частта по т. 1, с която е обявена жалба рег. № ППН-01-758/ 11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. за неоснователна по отношение на Министъра на вътрешните работи – администратор на лични данни по смисъла на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР – в частта ѝ, насочена срещу обработване на личните данни на жалбоподателката в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „Български документи за самоличност“.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващото лице се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли за отмяна на акта.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни се представлява от юрк. Г., която оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Заинтересованата страна – Министърът на вътрешните работи се представлява от юрк. Т., която сочи аргументи за неоснователност на жалбата и пледира за оставянето ѝ без уважение.

Административен съд - София град, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/ е постъпила жалба с рег. № ППН-01-758/11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. срещу Министъра на вътрешните работи, в която се

излагат твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от длъжностни лица от Столична дирекция на вътрешните работи към МВР.

Жалбоподателката е посочила, че е заемала длъжността „младши автоконтрольор“ в 02 група СГКРОМ - 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР. Със Заповед № 513з-9356/28. 10. 2022 г. на СДВР, срещу С. е образувано дисциплинарно производство, приключило с издаването на Заповед № 513з-4610/22. 05. 2023 г. на директора на СДВР, с която й е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение. В деня на издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание директорът на СДВР е изпратил писмо рег. № 513р- 53172/22. 05. 2023 г. до началника на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ - С. /ОСИН – С./, с искане по делегация да бъдат снети сведения от задържано лице, намиращо се в ОСИН - арест „Г. М. Д.“ и касаещи образуваното дисциплинарно производство. Към искането си директорът на СДВР е приложил снимка на С., снета от АИС „Български документи за самоличност, посочвайки двете имена на служителката и местоработата й.

Според С. описаните нейни лични данни, както и фактът на образуваното срещу нея дисциплинарно производство за тежко нарушение на служебната дисциплина, са станали достояние на неограничен кръг лица, сред които са началникът на ОСИН - С. - комисар А. З., задържаното лице, на което са снети сведения и на когото е предявена за разпознаване снимката на жалбоподателката, както и деловодителите, обработващи входящата и изходяща кореспонденция. Според оспорващото лице по този начин са извършени нарушения при обработването на личните й данни — в обем: двете имена, снимката и местоработата, изразяващо се в извършване на справка в регистрите на МВР, в частност АИС „БДС“, от неустановен служител на МВР, чрез използване на служебно положение, с цел да бъде снета снимката й, без да е налице служебна необходимост и съгласието й за това действие. Според Е. С. в случая се касае за неправомерно обработване на специална категория лични данни по чл. 9, § 1 от Регламента за защита на личните данни /ОРЗД/, а именно биометрични данни, каквито представлява снимката й от АИС „Български документи за самоличност“.

Жалбоподателката е възприела като нарушение и разкриването на личните й данни - две имена, снимка и местоработата, без нейното съгласие, извършено от директора на СДВР - К. М., чрез предаване на писмо рег. № 513р- 53172/22. 05. 2023 г., ведно със снимка от АИС „БДС“, до директора на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ — С., като по този начин те са разкрити пред директора на ОСИН-С., пред криминално проявено лице, задържано в следствения арест, както и пред неограничен кръг служители на СДВР и Областна служба „Изпълнение на наказанията“ - С..

Според оспорващото лице директорът на СДВР е извършил нарушение на разпоредбите на чл. 22, ал. 2 от ЗМВР, чл. 24, ал. 4 от ЗМВР, чл. 69, ал. 2 от ЗБЛД и чл. 70, ал. 1 от ЗБДЛ, като е предал без съгласието й нейните лични данни, включително биометрични, събрани за целите на издаване на български лични документи, на лица, на които данните не могат да бъдат предоставяни. С. твърди, че описаните действия са извършени, без да е налице заповед на управляващия съответния информационен фонд и при неспазване на изискването лични данни на служители на МВР да се предават в ограничен обем. Според нея целта, с която са предадени данните, също не кореспондира със законовите изисквания, тъй като предаването на снимка от БДС, с цел да бъде извършено разпознаване на субекта на данни за целите на дисциплинарно производство, е недопустимо и неправомерно обработване на лични данни.

В хода на административното производство министърът на вътрешните работи е депозирал становище с рег. № ППН-01-758#9/23//28. 05. 2024 г., в което е посочил, че със заповед № 5133-

9356/28. 10. 2022 г. на директора на СДВР, в качеството на дисциплинарно наказващ орган /ДНО/, срещу младши автоконтрольор Е. С., заемаща младши изпълнителска длъжност, е образувано дисциплинарно производство за извършено от служителя нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. На основание чл. 207, ал. 2 от ЗМВР в заповедта е определен и състав на дисциплинарно разследващия орган /ДРО/. Посочено е, че съгласно чл. 206, ал. 4 от ЗМВР, наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, а според разпоредбата на чл. 57, т. 5 от Инструкция № 8121з- 877/06. 07. 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, органът по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР може да разпорежда събиране на допълнителни доказателства по дисциплинарното производство.

В становището си министърът на вътрешните работи е посочил, че с писмо № 513р-53172/22. 05. 2023 г. директорът на СДВР е предприел действия по събиране на допълнителни доказателства, като е изискал от началника на ОСИН — С. да бъдат снети сведения от ключов свидетел по разследването - Б. Н.. Към писмото е приложена снимка от АИС „БДС“ на С., без други лични данни на служителката, с цел събиране на допълнителни доказателства по воденото дисциплинарно производство и установяване самоличността на извършителя на дисциплинарното нарушение, респективно с цел събиране на всички относими доказателства по дисциплинарното производство. Сведенията на Б. Н. са входирани в СДВР на 22. 05. 2023 г., като видно от заповедта за дисциплинарно уволнение на С., същите са коментирани в нея от дисциплинарно наказващия орган /стр. 6 от заповед № 513з-4610/22. 05. 2023 г./ във връзка с дисциплинарното нарушение на жалбоподателката.

Писмо № 513р-53172/22. 05. 2023 г. и сведение вх. № 513000-34161/22. 05. 2023 г. са част от материалите по дисциплинарното производство, приключило с издаване на заповед № 513з-4610/22. 05. 2023 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на жалбоподателката.

Министърът на вътрешните работи е уведомил КЗЛД, че справка в АИС „БДС“ е направена на 22. 05. 2023 г. от член на ДРО - Р. А., като отпечатаната информация включва единствено снимка на жалбоподателката С., без друга информация относно имена, ЕГН, адреси и други лични данни. На свидетеля Б. Н. е предоставена само снимка на лицето, срещу което се води дисциплинарно производство, с цел неговото разпознаване.

От министъра на вътрешните работи се твърди, че с оглед на образуваното дисциплинарно производство срещу служителката, за която се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ са събрани всички доказателства дали същата е извършила тежко нарушение на служебната дисциплина, в това число и извадки от автоматизираната информационна система „БДС“ - за установяване по безспорен начин от свидетел на местопроизшествието - чрез разпознаване по снимка дали жалбоподателката С. е лицето, присъствало на ПТП, което впоследствие не е докладвало. Според Министъра на вътрешните работи, това разпознаване е било необходимо и съобразено с целта на закона и дисциплинарното разследване, като използването на данни от АИС „БДС“ е съобразено с необходимостта от събиране на доказателствени средства по дисциплинарно разследване, съгласно разпоредбата на чл. 206, ал. 3 от Закона за МВР. Според него че в случая са приложими изключенията, посочени в б. „б“ и буква „ж“ на чл. 9, § 2 от Регламента за защита на личните данни /ОРЗД/, както и че обработването на личните данни на С. е съобразено с разпоредбите на чл. 6, § 1, б. „в“, б. „г“ и б. „д“ от ОРЗД. В депозираното становище министърът на вътрешните работи се е позовал на чл. 3, ал. 2 от Инструкция № 8121з-877/06. 07. 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено

дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, като и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано, нарушение. Позовал се е на разпоредбата на чл. 206, ал. 3 от ЗМВР, съгласно която за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон.

В писмени бележки рег. № ППН-01-758#27/23//24. 03. 2025 г., процесуалният представител на Е. С. е уточнил, че жалба рег. № ППН-01- 758/11. 09. 2023 г. е насочена срещу неправомерното обработване на личните данни на С. - в обем снимка от АИС „БДС“, две имена и месторабота. Обобщава се, че с действията си длъжностните лица от СДВР са извършили три отделни нарушения при обработката на личните данни на жалбоподателката, първото от които се изразява в осъществяване на справка в регистрите на МВР, в частност в АИС „БДС“ и снемане на снимка на С., извършено от инсп. Р. А., без да е налице служебна необходимост за това действие и без съгласието на лицето. Според депозираните писмени бележки, второто нарушение на Министъра на вътрешните работи се изразява в разкриване на личните данни на Е. С. пред задържаното лице Б. Н., както и пред служителите на ОСИН - С. от инсп. А. и юрк. М. Д., които - без да са били оправомощени по какъвто и да е начин, самоволно са посетили в ОСИН — С. задържаното лице и са снели сведения от същото, носейки „на ръка“ писмото на директора на СДВР, към което е приложена снимката от АИС „БДС“. Според писмените бележки, третото нарушение при обработване на личните данни на Е. С. се изразява в разкриване на личните й данни пред началника на ОСИН - С. и пред служителите на сектор „Арести“, извършено от директора на СДВР — К. М..

В хода на административното производство КЗЛД е приела, че със Заповед № 5133-9356/28. 10. 2022 г. на директора на СДВР срещу младши автоконтрольор Е. С. е образувано дисциплинарно производство за извършено нарушение на служебната дисциплина. Със същата заповед е определен и съставът на дисциплинарно разследващия орган, след изготвянето на чийто доклад е издадена Заповед № 5133-4610/22. 05. 2023 г. на директора на СДВР към МВР, с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194 , ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, на госпожа С. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и която е отменена с Решение № 1601/12. 03. 2024 г. на АССГ, потвърдено с влязло в сила Решение № 11397/23. 10. 2024 г. по адм. дело № 4884/2024 г. на Върховния административен съд.

КЗЛД е направила извод, че с оглед на образувано дисциплинарно производство, в което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, министърът на вътрешните работи — в качеството си на администратор на лични данни е обработил данните на С. — в хипотезата на извличането им - чрез снабдяване с нейна снимка от АИС „БДС“, с цел събиране на всички доказателства дали същата е извършила тежко нарушение на служебната дисциплина, за установяване по безспорен начин дали именно тя е служителят, присъствал на ПТП, което впоследствие, въпреки задължението си да го стори, не е докладвала. Според КЗЛД извършването на подобни действия от „младши автоконтрольор“ към сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР - предмет на дисциплинарното разследване, само по себе си би представлявало нарушение на обществения ред, даващо основание - съгласно чл. 69, ал. 2 от ЗБЛД, за използване на данни от информационните фондове за българските лични документи. Според Комисията достъпването на снимката на Е. С. в АИС „БДС“ е осъществено от служител със съответните права според Заповед № 5133-130/09. 01. 2020 г. на Министъра на вътрешните работи за предоставяне на достъп до мрежата за предаване на данни, достъп до АИС при МВР, с право на достъп до Интегрирана информационна система „Справки“, включваща 8 системи, сред които и АИС „БДС“, който се явява и член на ДРО, съгласно Заповед № 5133-9355/28. 10. 2022 г. на директора

на СДВР.

Поради това КЗЛД е обосновала заключение, че личните данни на Е. С. са обработени от Министъра на вътрешните работи — в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „БДС“, правомерно - в съответствие с условията за допустимост на обработването, закрепени в чл. 6, § 1, б. „в“, б. „г“ и б. „д“ от Общия регламент относно защитата на данните. Предвид горното, комисията е приела в частта ѝ насочена срещу обработването на личните данни на госпожа С., изразяващо се в достъпа и извличане им от АИС „БДС“, жалба е неоснователна.

При тези аргументи е постановена оспорваната част от Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 1, с която е обявена жалба рег. № ППН-01-758/ 11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. за неоснователна по отношение на Министъра на вътрешните работи – администратор на лични данни по смисъла на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР – в частта ѝ, насочена срещу обработване на личните данни на жалбоподателката в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „Български документи за самоличност“.

Комисията е приела останалите доводи на жалбоподателката за основателни, като е направила извод, че жалбата на Е. С. е основателна в частта, насочена срещу обработване на личните ѝ данни в хипотезата на разкриването и разпространението им. Поради това с т. 2 от Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни е обявена за основателна жалбата с рег. № ППН-01-758/ 11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. за неоснователна по отношение на Министъра на вътрешните работи – в частта ѝ, насочена срещу обработване на личните данни на жалбоподателката в хипотезата на разкриването и разпространението им, осъществено в нарушение на разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „е“ от Общия регламент относно защитата на данните. Предвид това с т. 3 от Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД е отправено на Министъра на вътрешните работи официално предупреждение, че с описаните по-горе действия по обработване на личните данни на госпожа Е. С. е нарушил разпоредбите на чл. 5, § 1, б. „е“ от Общия регламент относно защитата на данните.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Предмет на оспорване е Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 1, с която е обявена жалба рег. № ППН-01-758/ 11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. за неоснователна по отношение на Министъра на вътрешните работи – администратор на лични данни по смисъла на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР – в частта ѝ, насочена срещу обработване на личните данни на жалбоподателката в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „Български документи за самоличност“.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма, като в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като на оспорващото лице не е предоставена възможност да се яви на последното заседание на Комисията.

От доказателствата по административната преписка се установява, че на 19. 03. 2025 г. е проведено открито съдебно заседание, на което страните по преписката № ППН01-758/ 11. 09.

2023 г. са редовно уведомени и са се явили. Видно от Протокол № 19/ 19. 03. 2025 г., на посоченото заседание е взето решение Комисията да се произнесе с решение след получаване на писмените бележки.

От Протокол № 21/ 2. 04. 2025 г. се установява, че на проведено заседание на 2. 04. 2025 г. на КЗЛД, за което страните са били редовно уведомени, е взето решение да бъде отложено по жалбата за друг състав на Комисията.

Междувременно на 9. 05. 2025 г. от Народното събрание е избран нов колегиален състав на Комисията за защита на личните данни.

На 17. 07. 2025 г. и на 24. 07. 2025 г. са проведени заседания с новия състав на Комисията, който е постановил решение от 14. 10. 2025 г.

Действително, липсват данни оспорващото лице да е било уведомено за заседанията, проведени на 17. 07. 2025 г. и на 24. 07. 2025 г., в които КЗЛД е била с нов състав.

На проведеното на 24. 07. 2025 г. заседание обаче е приет проект на решение по преписка № ППН01-758/ 11. 09. 2023 г., без да бъдат събирани каквито и да било допълнителни доказателства, поради което неучастието на оспорващото лице по никакъв начин не е ограничило правото му на защита. Доказателства не са събирани и на проведеното заседание на 17. 07. 2024 г., на което единствено е отложено разглеждането на преписката за 24. 07. 2024 г.

Поради това неуведомяването на оспорващото лице за заседанията, проведени от новия състав на КЗЛД, не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е ограничено правото му на защита.

Този извод не се променя и от посоченото в жалбата, че така е препятствана възможността на оспорващото лице да поиска отвод на член на състава на КЗЛД – на И. С.. На първо място съдът приема, че липсват доказателства И. С. да е бил в служебни правоотношения с МВР към датата на нарушението, за което е образувано дисциплинарното производство /м. септември 2022 г./, както и в периода на впоследствие проведеното дисциплинарно производство. От приложените по делото доказателства се установява, че И. С. в периода от месец август 2022 г. до месец май 2025 г. е изпълнявал длъжността главен експерт в Държавна агенция „Национална сигурност“, която съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС е специализиран орган към Министерския съвет, а не към Министерството на вътрешните работи.

На следващо място следва да е отбележи, че защитата срещу нарушение на принципа за безпристрастност по чл. 10, ал. 2 от АПК се осъществява или чрез искане по реда на чл. 33, ал. 2 от АПК, или чрез обжалване на акта в сроковете за сезиране на съда. Само по себе си евентуално нарушение по чл. 10, ал. 2 от АПК не е основание за отмяна на акта, ако не се е отразило на прилагането на материалния закон, а нарушенията на материалния закон могат да бъдат предявени до съда с жалба срещу акта в сроковете по чл. 149 от АПК.

В настоящия случай оспорващото лице се е възползвало от предоставената му законова възможност да обжалва решението на КЗЛД, в което е изложило и аргументи за наличие на основание за отвод на член на състава на решаващия орган. Поради това неучастието на жалбоподателката в проведените две последни заседания на КЗЛД не е препятствало по никакъв начин правото ѝ на защита. Предвид изложеното съдът приема, че липсват сочените в жалбата съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Налице са обаче други основания за отмяна на Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. в обжалваната част, поради следните съображения:

Съгласно чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 един от основните принципи, свързани с обработването на лични данни, е тяхното обработване законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните /„законосъобразност, добросъвестност и

прозрачност“/.

Съгласно чл. 6, § 1 от Регламент 2016/ 679 /ОРЗД/ обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а/ субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б/ обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в/ обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г/ обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д/ обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е/ обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласно чл. 9, § 1 от ОРЗД забранява се обработването на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице. Изключения от приложението на § 1 са въведени чрез разпоредбата на чл. 9, § 2 от ОРЗД.

Административният орган е приел, че в конкретния случай обработването на личните данни е било с цел събиране на всички доказателства дали жалбоподателката Е. С. е извършила тежко нарушение на служебната дисциплина, за установяване по безспорен начин дали именно тя е служителят, присъствал на ПТП, което впоследствие, въпреки задължението си да го стори, не е докладвала. Поради това КЗЛД е посочила, че личните данни на Е. С. са обработени от министъра на вътрешните работи - в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „БДС“, правомерно и в съответствие с условията за допустимост на обработването, закрепени в чл. 6, § 1, б. „в“, б. „г“ и б. „д“ от Общия регламент относно защитата на данните.

Комисията обаче не е представила каквито и да било мотиви, от които да се установи, че са били налице условията за допустимост съгласно чл. 6, § 1, б. „в“, б. „г“ и б. „д“ от ОРЗД, както и не е обосновала по какъв именно начин достъпът до АИС „БДС“ и извличането на снимка на жалбоподателката са способствали за събиране на всички доказателства по дисциплинарната преписка. Това се налага и поради обстоятелството, че в т. 2 от Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г., което не е предмет на оспорване в настоящото производство, е направен извод, че жалбата на Е. С. е основателна в частта, насочена срещу обработване на личните и данни в хипотезата на разкриването и разпространението им. Предвид това не става ясно поради какви причини КЗЛД е приела, че законосъобразно е осъществен достъп и извличане на снимка от АИС „БДС“, след като последващото разпространение на тези данни е било в нарушение на ОРЗД.

Действително, събирането на данни за установяване на самоличността на извършителя в хода на дисциплинарното производство е едно от необходимите условия за законосъобразност на акта по чл. 210 от ЗМВР, с който се налага дисциплинарно наказание. В конкретиката на случая обаче не се установява в хода на проведеното дисциплинарно производство са съществували каквито и да било съмнения относно самоличността на Е. С., поради което не става ясно и поради какви аргументи КЗЛД е приела, че извличането на снимка от АИС „БДС“ е било необходимо и е в съответствие с чл. 6, § 1, б. „в“, б. „г“ и б. „д“ от Общия регламент относно защитата на данните.

Такива аргументи в конкретния случай са особено необходими, след като по преписката не се установява да е съществувало каквото и да било колебание относно самоличността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарното производство, а същевременно КЗЛД е направила извод за незаконосъобразно обработване на личните данни в хипотезата на разкриването и разпространението им.

Ето защо в оспорвания административен акт е следвало да бъде посочено ясно и точно поради каква причина след приключването на проверката от дисциплинарно разследващия орган /на 27. 03. 2023 г. по реда на чл. 207, ал. 12 от ЗМВР/, се е наложило на 22. 05. 2023 г. да бъде осъществен достъп и извличане на лични данни на Е. С. от АИС "БДС", както и по какъв начин актуалната снимката на Е. С. е способствала за издаването на заповед и налагането на дисциплинарно наказание.

Тези мотиви са необходими, за да бъде направен извод дали обработването по този начин на личните данни на Е. С. е било в съответствие с разпоредбата на чл. 5, § 1, б. "б" и б. „в“ от ОРЗД, а именно - дали в конкретния случай достъпът и извличането на данни на Е. С. от АИС „БДС“ са за легитимни цели и дали са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/.

Изискването за мотивиране на административния акт се съдържа в разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от АПК. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на погорестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд.

Поради това Решение № ППН-01-525/ 2018 г. на Комисията за защита на личните данни следва да бъде отменено в обжалваната му част, като преписката се върне на органа за ново произнасяне и мотивиране на акта по отношение на жалбата на Е. С., насочена срещу обработване на личните й данни в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „Български документи за самоличност“, като бъде направена и аргументирана преценка дали обработването на личните й данни е в съответствие с ОРЗД.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на оспорващото лице за присъждане на направените по делото разноски, съгласно представения списък, от които 5,11 евро държавна такса и 613, 55 евро – заплатеното адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-758/ 2023 г. от 14. 10. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 1, с която е обявена жалба рег. № ППН-01-758/ 11. 09. 2023 г., подадена от Е. В. С. за неоснователна по отношение на Министъра на вътрешните работи – администратор на лични данни по смисъла на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР – в частта й, насочена срещу обработване на личните данни в хипотезата на достъпа и извличането им от АИС „Български документи за самоличност“.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне в едномесечен срок и в съответствие с мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Е. В. С. направените по делото разноски в размер на 618,66 евро.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в

14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.
ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: